

Wat 'n oetgezuik...!

In febreuari, meert en april van dit jaor was Roden in de ban van de plaaties die a'j können sparen veur een Historisch Stickeralbum. Dat was uitgeven deur de Jumbo in samenwerking met de Historische Vereniging Roon.

Wij bint hier kommen wonen 1989, dus wij hebt zu'n 30 jaor van de geschiedenis van Roden en omstreken meegemaakt.

Maar d'r bint Roners die zölf op die plaatjes staot!

Die nog weet dat het zwembad anlegd is.

Of die de luu die hier vrogger het dörp bevolkten nog kent hebt.

Die nog weet waor al die mooie gebouwen stunen waorvan d'r best al veul is ofbreuken.

Gedurende de maonden weur ik aordig fanatiek.

Denk daarbij an de speldties en de sleutelhangers in de jaoren '60 en de Flippo's in de jaoren '90.

Al gauw haar ik veul meer dubbelen dan plaaties in het boek.

Het was aal een hiele administratie om alles uut zuuken en op volgorde te leggen.

Op de cantorij, het koor waor as ik bij zing, vreug d'r al ies een sopraan wie nog dubbelen over haar en veur ik het wus zat ik verstrikt in een limtige ruilhandel. "Ik kijk ook nog even voor mijn schoonmoeder bij jouw dubbelen". "Kom maor eem kovviedrinken met joen dubbelen, dan kiek ik ok geliek even veur de buurman en een vriendin". Van die buurman kreeg ik later een foto, maakt deur de buurvrouw. Wij zagen buurman beugen over zien stickeralbum. "Zo blij als een kind..." stun d'r bij.

"Wat 'n oetgezuik, die plaotjes-administraotie" verzuchtte een bas-zanger van de cantorij; ondertussen vertelde hij prachtige verhaolen over vrogger toen ik bij hum was te ruilen.

Toen ik nog 80 plaaties mus maakte ik een liesie met nummers; dat volde ik op en zat standaard in mien tillefoonhoesie, dan haar ik het altied bij mij.

Toen was het hek hielemaal van de dam. De foto's van liesies met 'deze moet ik nog' vleugen hen en weer.

Ja, ik was fanatiek, maor ik gung niet bij de kassa's staon wachten op goenen die gien plaaties spaarden. Ik heurde dat sommigen d'r dan as de kippen bij waren um te vraogen: "Mag ik ze dan"?

Hiel Roden was verwoed an 't sparen en plakken. Sommige spaarders namen dat plakken letterlijk (Pritt), die hadden nog niet begrepen dat het stickers waren....

In appartementencomplexen weuden speciale ruilmiddagen organiseerd.

Verder was d'r een Facebook-ruilpagina en de plaaties weuden zölf op Marktplaats aanbeuden.

Veurige weke mus ik eem bij de huusarts wezen; die wus ok al van de plaaties-rage of. Op de taofel in de wachtkamer haar een maandtie met wel 300 dubbelen staon veur de gaonde en de kommende man, dat was tot twee keer toe deur een 'gaonde persoon' gewoon metnummen.

"Roofgoed is het..." zee de dokter.

Ien van de dames waor ik met ruilde vertelde dat under de olderen in het dorp niet iederiene even scheutig was met het ruilen van dubbelen.

"As ie nooit bij de Jumbo boodschappen doet, krie'j die plaaties van mij ok niet."

Inmiddels heb ik mien album vol; dat gef weer rust.

Een hiele mooie bijvangst van de actie bint de onderlinge contacten die deur het ruilen bint onstaon. Dat können wij wel eem weer gebruiken nao die schraole corona-jaoren.